

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 decembrie

Seria I, Anul XX, Nr. 6 (218), 2011



Revista *Vestitorul* urează, cu prilejul Sfintei Sărbători a
Nașterii Domnului nostru Isus Cristos,
tuturor colaboratorilor, cititorilor și credincioșilor
Sărbători Fericite și La mulți Ani!

Scrisoare Pastorală

Sărbătoarea Nașterii Domnului 2011

„Și a născut pe Fiul său, Cel Unul-Născut și L-a înfășat și L-a culcat în iesle, căci nu mai era loc de găzduire pentru ei.” (Lc. 2,7)

Iubiți credincioși,

„Iată, vă binevestesc o bucurie mare: astăzi s-a născut pentru noi un Mântuitor, care este Hristos Domnul!” (Lc. 2,11). Astăzi s-a născut speranța pentru această lume, pentru întreaga creștinătate, pentru Biserica noastră, pentru fiecare în parte. Un copil, un copil care se naște, este o viață nouă, un destin care deschide o perspectivă, o nădejde pentru viitor. În această lume care pare că se cufundă în tenebre, care a pierdut orice speranță, Hristos este raza de lumină, este vestea cea bună – Cuvântul Tatălui – este steaua dimineții.

În această lume în care trăim, fiecare este preocupat doar de bunăstarea proprie, de a avea cât mai mulți bani și cât mai multe bunuri, uitând și ignorând nevoile celor din jur. Astăzi este sărbătoarea Crăciunului, și sunt bune toate: bradul și luminile strălucitoare, cozonacii și mesele pline,

îndestularea și cadourile. Tocmai astăzi nu trebuie să uităm de acest Copil care s-a născut pentru noi și nici de cei care sunt mai oropsiți decât noi. Isus face parte din săracii lumii, este unul dintre cei ignorați de-a lungul timpurilor, dar care totuși a făcut istorie, pentru că el este Domnul, el este iubirea și speranța care dăinuie în veci.

Dragii mei,

„Jeșit-a poruncă ... să se înscrie toată lumea. Deci, toți mergeau ... fiecare în cetatea sa de obârșie. Atunci s-a suit și Iosif ... ca să se înscrie împreună cu Maria” (Lc. 2,1-5). Dar, pentru ei nu mai era loc de găzduire: lumea era prea multă, hanurile și casele de oaspeți erau pline. „Toți mergeau”, iar alții au ajuns mai devreme, s-au băgat în față, au prins un loc – Maria cu Iosif nu au mai găsit decât o poiată, una părăsită. Și astăzi toată lumea merge, caută, se înghesuie, fiecare dorește să ajungă primul pentru a nu pierde ceea ce viața îi oferă. Dar ce ne oferă viața? Un loc mai bun și mai cald: să ne înscriem primii, să mergem pentru a fi cei dintâi. Să facem un pas înainte cu orice preț, să îi depășim pe cei din fața noastră, să nu mai stăm la semafor, să ocupăm mereu primul loc. Să acaparăm un salariu cât mai bun și o pensie cât mai îndestulătoare. Să fim bătaioși, să nu ne lăsăm în nici o împrejurare. Este greu și avem, cu toții, multe necazuri. Unde ești Doamne? Unde suntem noi, Doamne? Tu vii din nou în Betleemul sufletului meu? Sufletul meu poate este încă rătăcit... Și totuși porunca de înscriere, îndemnul de a merge împreună îmi este adresată și mie!

Recunoaște-ți, creștinule, demnitatea, repe-
ta mereu Sfântul Leon cel Mare, Papă al Romei
(1). Astăzi, și eu vă îndemn: aduceți-vă aminte că
Domnul a venit în lume pentru a noastră mântu-
ire! Aduceți-vă aminte de demnitatea de creștini,
de caracterul de stâncă al Domnului! Aduceți-vă
aminte de integritatea și principiile pe care ni le

VESTITORUL**P.S.S. Virgil Bercea: Președinte****Redacția și administrația:****Pr. Olimpiu Todorean:** redactor coordonator,**Ioan F. Pop:** secretar de redacție.

ioanfpop@gmail.com

Colaboratori:Otilia Bălaș, Nicolae Costruț, pr. Ioan Erdeli,
Maria-Mirela Filimon, Silvia Pantiş.**Adresa:**

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;

Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;

E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

oferă acest Copil născut într-un grajd părăsit! Recunoaște, creștinule, demnitatea, pentru că în acest Prunc Sfânt ești din nou liber, ai un Tată și ai atâția frați! Mântuirea și speranța, demnitatea și curajul, caracterul și integritatea de creștini și de cetățeni ai țării și ai lumii le găsim pe toate îngemănate în acest copil neajutorat, născut în Bethleem.

Dragii mei,

„Și a născut pe Fiul său ...” (Lc. 2,7), iar Maria l-a dăruit ieslei pentru că acolo l-a culcat, apoi l-a dăruit păstorilor, apoi Magilor de la răsărit și, mai pe urmă, ni l-a dăruit și nouă. Nimeni nu este văduvit: îngerii cântă „*mărire întru cele de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire*” (Lc. 2, 14); păstorii binevestesc, magii călătoresc, între oameni trebuie să fie pace și bună înțelegere.

Dacă grajdul vacilor, „*peștera străină și rece*” i-a oferit Domnului un loc să vină în lume, la rândul nostru putem oferi binele făcut societății și semenilor noștri. Numai astfel rămânem creștini adevărați și numai astfel ne păstrăm demnitatea. „*Fiți desăvârșiți, precum Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit ... iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fiii Tatălui vostru celui din ceruri*” (Mt. 5,44-48). Faceți mereu binele, păstrați-vă mereu demnitatea, credeți cu tărie că răul poate fi învins și că învăluți de lumina „*Împărăției lui Dumnezeu*” îl putem primi și dăruim pe Isus celor care au nevoie de El și îl caută.

Un gest mic și neînsemnat – Maria și Iosif primiți în peștera din Bethleem – a avut efectul pe care-l știm. Prin atitudinea și comportamentul nostru de creștini - acasă, pe stradă, la serviciu, la biserică, oriunde în societate -, Domnul ne interoghează mereu și pe fiecare: cât bine am făcut azi, dar și cât bine am fi putut face și nu am făcut. Talanții nu ne lipsesc, să nu ne lipsească nici dăruirea de sine, responsabilitatea și dragostea pentru aproapele.

Iubiți credincioși,

Una dintre colindele noastre întreabă retoric: „*ViŃlaime, ViŃlaime, cum de n-ai primit în tine pe fecioara Maria să-l nască pe Mesia?*” Răspunsul este simplu și ni-l dă evanghelistul Luca: „*nu mai era loc de găzduire pentru ei*” (Lc. 2,7). Umblau din casă-n casă, dar nimeni nu i-a primit pentru că nu erau oaspeții cei așteptați și nici cei doriți. Veneau din Nazaret și aveau o istorie proprie și diferită de a celorlalți. Arhanghelul Gavril a vestit unei fecioare din provincie că-l va naște pe „*Fiul Celui Preaînalt*” (Lc. 1,26-32), iar acum este pe cale să se adeverească acest lucru. Cei din Bethleem, și întreg poporul ales, așteptau un altfel de Mântuitor.

Cam aceeași situație se întâmplă și cu Biserica noastră de 20 de ani încoace. După gândirea și așteptările multora, Biserica Greco-Catolică nu mai trebuia să renască pentru că „*nu mai era loc*” în această țară pentru ea. Era provincială și nu a venit în istorie la momentul așteptat de oameni, iar comuniștii au desființat-o. Dumnezeu însă a avut un plan al Său tot la un Crăciun, după care această Biserică a renăscut. Putem să credem că Domnul are un plan al Său cu această Biserică, mică și neînsemnată în ochii multora, dar ocrotită de Prunc

cul din ieslea din Bethleem.

Astăzi s-a născut Mântuitorul nostru: bucurați-vă și aveți multă răbdare și înțelegere unii față de alții! Vă dau poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții și să vă împărtășiți unii altora bucuriile și greutățile! Trăiți cu demnitate și respectați pe toți oamenii pentru că sunt frații noștri și, fiți convinși, „ieslea” pentru Biserica noastră este căușul mâinilor Maicii Sfinte.

Tuturor vă doresc un Crăciun Sfânt și binecuvântat, un An Nou cu sănătate, cu haruri și daruri de la Domnul!

+ **Virgil BERCEA**



Întâlnirea Comisiei Sinodale Misionar-Ecumenice și a Responsabililor cu Ecumenismul din Eparhiile și Diecezele Catolice din România

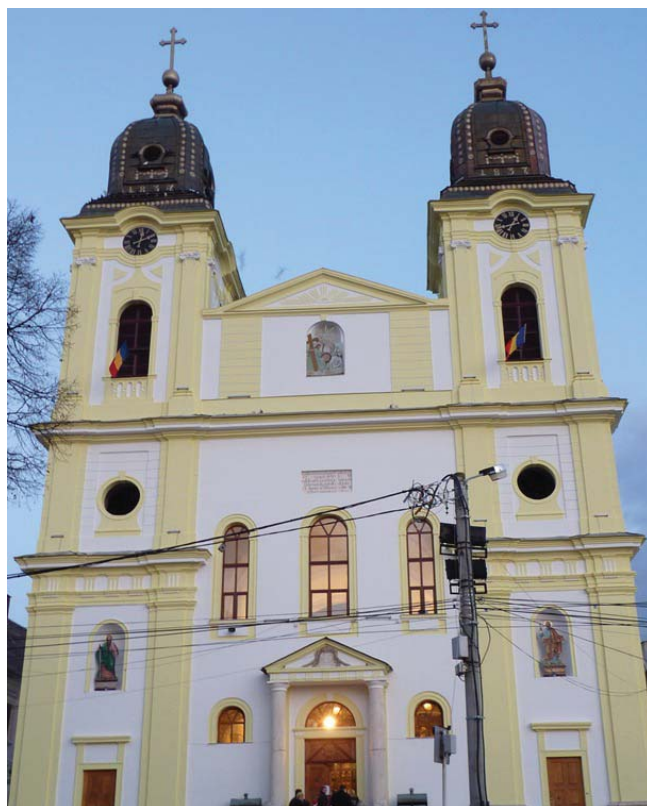
Marți 22 noiembrie 2011, la sediul Curiei Arhiepiscopale Majore din Blaj, a avut loc întâlnirea responsabililor cu ecumenismul din toate eparhiile și diecezele catolice din România.

La reuniune au participat: PSS Alexandru Mesian, Episcop de Lugoj și președinte al comisiei; Pr. Alexandru Ploștinaru, secretarul comisiei; Pr. Daniel Bulai, reprezentant al Arhiepiscopiei Romano-Catolice de București; Pr. Daniel Avram din eparhia de Cluj-Gherla; Pr. Iosif Dorcu din dieceza de Iași; Pr. Francisc Carol Octavian Lörincz din dieceza de Oradea; Pr. Nagy-György Attila din dieceza de Alba Iulia; Pr. Angel Zareczki din eparhia de Maramureș, Pr. Ioan Mitrofan din arhieparchia de Alba Iulia și Făgăraș, Pr. Florin Guțiu din eparhia de Oradea Mare și Pr. Mihail Titi Dumitresc din dieceza de Timișoara.

Preasfinția Sa Alexandru Mesian a prezidat această întâlnire în calitate sa dublă de președinte al Comisiei Sinodale Misionar-Ecumenice a BRU și de responsabil cu ecumenismul în cadrul CER. Temele acestei reuniuni au fost următoarele: Cea de a-XXV-a ediție a Întâlnirii Interreligioase de la Assisi din 27 octombrie 2011, prezentarea *Îndreptarul Ecumenic* ca și criteriu pentru dialog între Biserici, despre preocupările de reluare a dialogului între BRU și BOR, iar la sfârșit au avut loc discuții și totodată s-au semnalat rapoarte din toate eparhiile și diecezele catolice din România pe tema ecumenismului.

Excelența Sa Alexandru Mesian a deschis lucrările reuniunii cu rugăciunea *Tatăl Nostru*, apoi a salutat pe toți membrii participanți și a ținut să fie citit textul evanghelic de la In. capitolul 17, pentru a reaminti dorința lui Cristos ca toți să fie una. Preasfinția Sa în câteva cuvinte a reamintit memoria PSS Ioan Ploscaru cu ocazia a 100 ani de la nașterea sa. În acest sens PSS Alexandru și Pr. Ioan Dorcu au oferit membrilor comisiei informații inedite despre viața fostului episcop de Lugoj. S-a reamintit și de numirea noului episcop destinat Curiei Arhiepiscopale Majore cu sediul la Blaj în persoana Pr. Claudiu-Lucian Pop (Rector al Colegiului „Pio Romeno”) în ziua de 21 noiembrie 2011.

Preasfinția Sa a prezentat un material de sinteză referitor la întâlnirea interreligioasă de la Assisi din 27 octombrie 2011, unde s-a precizat că această întâlnire a fost un exemplu de unitate în diversitate, în același timp a fost remarcat faptul că Biserica Catolică este singura confesiune care s-a gândit să organizeze o astfel de întâlnire pentru a se cunoaște reciproc, a se ruga, a reflecta asupra lui Dumnezeu. Totodată au fost reamintite motivele și scopul editării *Îndreptarului Ecumenic* și faptul că unicul lucru prin care se mai poate avea o le-



gătură cu BOR este în cadrul octavei de rugăciune când confesiunile se întâlnesc, dar participă pasiv fiecare la rugăciunile celorlalte confesiuni fără o implicare comună în ceva anume mai reprezentativ pentru toți.

S-a discutat și despre importanța sacramentului Euharistiei și rolul pe care aceasta ar putea să-l aibă în ecumenism, fiind un pilon de comuniune foarte solid. Au fost date multe exemple de ecumenism practic din mai multe localități din România, unde credincioșii și chiar preoții sunt mai deschiși spre acest aspect decât ierarhia. A mai fost prezentată situația actuală a relațiilor dintre BRU și BOR făcându-se referință la documentele oficiale publicate în cursul acestui an de către cele două Biserici. A fost atinsă și situația delicată a patrimoniului BRU și faptul că nu a fost încă retrocedată catedrala greco-catolică din Baia Mare în ciuda faptului că procesul a fost câștigat de către BRU.

Fiecare dintre participanți au prezentat situația concretă e ecumenismului din teritoriul fiecărei eparhii și dieceze. În același timp a fost explicat faptul că atât BRU cât și BOR doresc reluarea dialogului ecumenic, însă rămâne de văzut modul concret cum se va face, probabil apelându-se la o comisie pregătitoare prealabilă întâlnirii, unde vor fi discutate concret și de comun acord condițiile sau stabilite punctele de interes comune al celor două Biserici.

Pr. Alexandru PLOȘTINARU
Secretar al Comisiei Sinodale

Alocuțiunile Papei Benedict al XVI-lea la Rugăciunea *Angelus* „Stăpân” al lumii nu este omul, ci Dumnezeu

27.11.2011

Iubiți frați și surori!

Astăzi începem cu întreaga Biserică noul an liturgic: un nou drum de credință, de trăit împreună în comunitățile creștine, dar și, ca întotdeauna, de parcurs în cadrul istoriei lumii, pentru a o deschide la misterul lui Dumnezeu, la mântuirea care vine din iubirea Sa. Anul liturgic începe cu timpul Adventului: timp minunat în care se trezește în inimi așteptarea întoarcerii lui Cristos și amintirea primei sale veniri, când s-a lepădat de slava Sa divină pentru a-și asuma trupul nostru muritor.

“Vegheați!” Acesta este apelul lui Isus în Evanghelia de astăzi. Îl adresează nu doar discipolilor Săi, ci tuturor: “Vegheați!” (Marcu 13,37). Este o chemare binevenită la a ne aminti că viața nu are doar dimensiunea pământească, ci este proiectată spre un “altceva”, asemenea unei plântuțe care încolțește din pământ și se deschide spre cer. O plantă gânditoare, omul, este înzestrată cu libertate și responsabilitate, motiv pentru care fiecare dintre noi va fi chemat să dea socoteală de cum a trăit, cum a utilizat propriile capacități: dacă le-a ținut pentru sine sau le-a făcut să rodească și pentru binele fraților.

Isaia, profetul Adventului, ne face și el să reflectăm astăzi prin intermediul unei rugăciuni din inimă, adresate lui Dumnezeu în numele poporului. El recunoaște lipsurile poporului său, și într-un anumit punct spune: “Nimeni nu chema numele Tău și nici unul nu se deștepta ca să se întărească întru Tine. Căci Tu ai ascuns fața Ta de la noi și ne-ai lăsat în voia fărâdelegilor noastre” (Isaia 64,6). Cum am putea să nu fim uimiți de această descriere? Pare să oglindească anumite panorame ale lumii post-moderne: orașele în care viața devine anonimă și orizontală, unde Dumnezeu pare absent și omul singurul stăpân, ca și când el ar fi creatorul și conducătorul a toate: construcțiile, munca, economia, transporturile, științele, tehnica, totul pare să depindă doar de om. Și uneori, în această lume care pare aproape perfectă, se întâmplă lucruri tulburătoare, fie în natură, fie în societate, din cauza cărora credem că Dumnezeu s-a retras oarecum, ne-a lăsat, să spunem așa, în voia noastră.

În realitate, adevăratul “stăpân” al lumii nu este omul, ci Dumnezeu. Evanghelia spune: “Vegheați, dar, că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșilor, sau dimineața. Ca nu cumva venind fără veste, să vă afle pe voi dormind” (Marcu 13,35-36). Timpul Adventului vine în fiecare an să ne amintească acest lucru, pentru ca viața noastră să își găsească orientarea corectă, spre chipul lui Dumnezeu. Chipul nu al unui “stăpân”, ci al unui Tată, al unui Prieten. Împreună cu Fecioara Maria, care ne călăuzește pe drumul Adventului, să ne însușim cuvintele profetului: “Doamne, Tu ești Tatăl nostru, noi suntem lutul și Tu olarul, toți lucrul mâinilor Tale suntem!” (Isaia 64,7).

Fecioara Maria a apropiat Cerul de Pământ

9.12.2011

Iubiți frați și surori,

Biserica celebrează solemn în această zi zămislirea neprihănită a Mariei. Așa cum a declarat Fericitul Papă Pius al IX-lea în Scrisoarea apostolică *Ineffabilis Deus* din 1854, ea “a fost ferită, printr-un har și privilegiu special al atotputernicului Dumnezeu, în vederea meritelor lui Isus Cristos, Răscumpărătorul neamului omenesc, de orice pată a păcatului originar”. Acest adevăr de credință este cuprins în salutul pe care i l-a adresat Arhanghelul Gabriel: “Bucură-te, cea plină de har, Domnul este cu tine” (Luca 1,28). Expresia “plină de har” arată lucrarea minunată a iubirii lui Dumnezeu, care a dorit să ne redea viața și libertatea, pierdute prin păcat, prin intermediul Fiului Său Unul Născut, întrupat, mort și înviat. De aceea, încă din secolul al II-lea în Orient și în Occident, Biserica o invocă și celebrează pe Fecioara care, prin ‘da’-ul ei, a apropiat Cerul de pământ, devenind ‘Născătoare de Dumnezeu și doică a vieții noastre’, după cum spune Sf. Roman Melodul într-o veche cântare (*Canticum XXV in Nativitatem B. Mariae Virginis*, in J.B. Pitra, *Analecta Sacra* t. I, Paris 1876, 198). În secolul al VII-lea, Sf. Sofroniu al Ierusalimului laudă măreția Mariei pentru că în ea Spiritul Sfânt și-a făcut locuința: “Tu întreci toate darurile pe care bunătatea lui Dumnezeu le-a revărsat vreodată asupra unei persoane umane. Mai mult decât toți ești bogată în prezența lui Dumnezeu care locuiește în tine” (Oratio II, 25 in SS. *Deiparae Annuntiationem*: PG 87, 3, 3248 AB). Și Sf. Beda Venerabilul explică: “Maria este binecuvântată între femei pentru că prin frumusețea fecioriei s-a bucurat de harul de a fi Născătoarea unui fiu care este Dumnezeu” (Hom I, 3: CCL 122, 16).

Și nouă ne este dăruită “plinătatea harului” pe care trebuie să îl facem să strălucească în viața noastră, pentru că “Tatăl Domnului nostru Isus Cristos”, scrie Sf. Paul, “ne-a binecuvântat cu orice fel de binecuvântare spirituală... și ne-a ales mai înainte de întemeierea lumii ca să fim sfinți și neprihăniți... rânduindu-ne de mai înainte spre înfiere” (Efeseni 1,3-5). (...) Dintre nenumărații rapsozi ai frumuseții spirituale a Maicii lui Dumnezeu, se evidențiază Sf. Bernard de Clairvaux, care afirmă că invocația “Bucură-te, Marie, cea plină de har” este “plăcută lui Dumnezeu, îngerilor și oamenilor. Oamenilor, datorită maternității, îngerilor, datorită fecioriei, lui Dumnezeu, datorită umilinței” (Sermo XLVII, De Annuntiatione Domini-ca: SBO VI,1, Roma 1970, 266).

Dragi prieteni, să îndreptăm acum rugăciunea noastră plină de fervoare spre cea care mijlocește la Dumnezeu, ca să ne ajute să celebrăm cu credință apropiata Naștere a Domnului.

Circulară

Consacrarea episcopală a Pr. Claudiu Lucian Pop

BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA, GRECO-CATOLICĂ

Arhiepiscopia Majoră de Alba-Iulia și Făgăraș – Blaj

Cabinetul Arhiepiscopului Major

În numele Preasfintei,
celei de o Ființă, de viață făcătoare și nedespărțitei Treimi,

† **LUCIAN**

Din mila lui Dumnezeu,

*Arhiepiscop și Mitropolit al Arhiepiscopiei de Alba Iulia și Făgăraș,
Arhiepiscop Major al Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică,
în deplină comuniune de credință cu Sfântul Scaun Apostolic al Romei,*

În baza drepturilor conferite de Canoanele Sfinților Apostoli,
ale Codului Canoanelor Bisericilor Orientale, conform can. 82;

Venerabililor Frați întru Episcopat, Protopopilor, Clerului, Persoanelor consacrate, și tuturor credincioșilor Bisericii
Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, publicăm;

C I R C U L A R Ă

Sub oblăduirea Spiritului Sfânt și cu împreunălucrarea Venerabililor Frați întru Episcopat,

Sinodul Episcopilor Bisericii noastre, la 8 iunie 2011,

în sesiune sinodală ordinară desfășurată la Blaj, a ales un nou Episcop, în persoana Preaonoratului

Pr. Dr. CLAUDIU LUCIAN POP,

Rector al Colegiului Pontifical “Pio Romeno” din Roma.

Împreună cu Sfântul Părinte Papa Benedict al XVI-lea, după rânduiala canonică, l-am proclamat pe noul Episcop la
Roma, respectiv la Blaj, la data de 21 noiembrie a.c.,
stabilind ca dată de consacrare ziua de joi,

8 decembrie 2011, la Roma,

în Biserica “Santi Biagio e Carlo ai Catinari”,

și cerem Venerabililor Frați întru Episcopat, Protopopilor, Clerului, să prevadă ca această circulară să fie citită în
fiecare comunitate a Bisericii noastre. Ceremonia de consacrare va începe la ora 11,00.

Spre rodnică păstorie a bunilor noștri credincioși, invocăm ajutorul ceresc al Preamilostivului Dumnezeu pentru ca
în numele Veșnicului Arhiereu Isus Cristos, să trimită asupra noului Episcop
darurile Preasfântului Spirit, spre lauda și mărirea Preasfintei Treimi, pentru rugăciunile Preacuratei Fecioare
Maria, ale sfinților Apostoli Petru și Pavel și ale tuturor Sfinților, spre întărirea Bisericii Catolice,
a Sfintei Uniri și a comuniunii cu Scaunul Apostolic al Romei.

† **LUCIAN**
Arhiepiscop Major

Cancelar

Pr. William A. Bleiziffer

Data la Blaj, Sediul Arhiepiscopului Major,
la 24 noiembrie, pomenirea Sf. M. Clement, Papa Romei și a Sf. Petru al Alexandriei,
Anul Domnului 2011.



Părintele Claudiu Lucian POP s-a născut în data de 22 iulie 1972 în localitatea Pișcolt din județul Satu-Mare. Ambii părinți, profesori de limba și literatura română, și în mod special bunicul matern, preotul greco-catolic Vancu Victor, care își trăia clandestinitatea celebrând în fiecare dimineață Sf. Liturghie cu ușile închise, au contribuit în mod activ la formarea religioasă și umană a părintelui Claudiu.

Părintele Claudiu a urmat Școala Generală în orașul Jibou, fiind apoi absolvent al Liceului din localitate, cu profilul chimie-biologie.

În anul 1990 a susținut cu succes examenul de admitere la Facultatea de Chimie din București. După un an în capitală, vocația la preoție se concretizează în mod definitiv. Abandonează chimia pentru a începe pregătirea teologică. Prin bunăvoința și încrederea Preasfințitului Vasile Hossu, episcop de Oradea-Mare, în anul 1991 a obținut o bursă de studii la Roma.

Între anii 1991-1999 a fost student al Colegiului Pontifical Pio Romeno din Roma. A studiat Filozofia la Universitatea Pontificala Urbaniana, iar apoi Teologia la Universitatea Pontificală Gregoriană, obținând Licența în Teologie Spirituală (1998) și Doctoratul în anul 2006.

Este hirotonit preot la 23 iulie 1995; între anii 1997-1999 este responsabil, sub îndrumarea părintelui Jacques Raquez, de biserica greco-catolică din Roma, Santissimo Salvatore alle Coppelle.

Între anii 1999 – 2001 a fost vicerector la Misiunea Greco-Catolică din Paris, iar între 2001 și decembrie 2007, Rector al aceleiași instituții.

În 12 decembrie 2007, la cererea Arhiepiscopului Major și a Sinodului Episcopilor Bisericii Gre-

co-Catolice Române, a fost numit de către Congregația pentru Bisericile Orientale Rector al Colegiului Pontifical "Pio Romeno" din Roma.

A participat la diferite conferințe și sesiuni de comunicări din țară și din străinătate, dintre care amintim:

2000-2007 Conferințe pentru medici oncologi în cadrul Institutului Francez din București, pe tema "Anunțul diagnosticului în cazul bolnavilor terminali" și "Îngrijirile paliative";

2001-2008 Colaborator, ca și Rector al Misiunii greco-catolice romane din Paris, al Asociației culturale romane "Maison roumaine". Printre personalitățile marcante care au conferențiat în cadrul Misiunii greco-catolice din Paris pentru aceasta asociație: Horia-Roman PATAPIEVICI, Neagu DJUVARA, Lucian BOIA, Stéphane COURTOIS, etc.;

2005 Exerciții spirituale pentru studenții Colegiului Pontifical "Pio Romeno": "Viața spirituală – o reîntoarcere în noi înșine";

2006 Exerciții spirituale pentru preoții Eparhiei de Lugoj, organizate de Preasfinția Sa Alexandru MESIAN, episcop de Lugoj: "Prezența lui Dumnezeu, prin Maica Sfântă, în lupta văzută și nevăzută a creștinului".

2007 Conferința de pregătire pentru întâlnirea ecumenică de la Sibiu, la invitația Arhiepiscopului de Dijon, Mgr Roland MINNERATH (Dijon- ianuarie 2007);

2007 Conferința pentru aniversarea a 70 de ani de la înființarea Colegiului Pontifical "Pio Romeno": "L'icone e la paternita spirituale".;

1996 Cursuri de vară pentru preoții Bisericii Române Unită cu Roma, Greco-Catolică – Teologie spirituală (Cluj-Napoca).

Ca rector al Colegiului Pontifical „Pio Romeno” organizează seria de conferințe cu titlul "Semne ale timpului, semne ale Spiritului", cu participarea unor personalități de excepție în domeniul teologic, bioetic, psihologic, etc. Coordonează în același timp colecția "Caietele Pio Romeno", publicând volumele "Jurnalul unui preot exorcist" și "Papa Ioan Paul al II-lea vorbește Bisericii Romane Unite". Colecția, inițiată de predecesorul său la conducerea Colegiului, PSS Mihai Frățilă, mai are în pregătire câteva lucrări deosebite.

În ședința sinodală ordinară din perioada 8-10 iunie 2011, desfășurată la Blaj, Sinodul Episcopilor Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, l-a ales episcop auxiliar al Curiei Arhiepiscopiei Majore, iar Sfântul Părinte Papa Benedict al XVI-lea și Preafericirea Sa Arhiepiscopul Major Lucian l-au proclamat Episcop al Bisericii Catolice, ca Episcop titular de Mariamme, la 21 noiembrie 2011.

Silvia PANTIȘ

MICUȚUL REGE

Preasfintei Fecioare Maria, I-a sosit timpul să-L nască pe Isus, Mântuitorul nostru, dar iată că familia sfântă e în orașul Betleem, în loc străin, fără o casă, fără un leagăn, lipsiți de condițiile optime venirii pe lume a unui copil, în plină noapte și mai presus de toate, Cerul care în urmă cu câteva luni, i-a vorbit Imaculatei Fecioarei și prin lucrarea Spiritului sfânt și acceptul ei, L-a zămislit pe Fiul Lui Dumnezeu, acum, tace. Desigur Domnul putea interveni în rezolvarea acestei probleme dificile, printr-un singur cuvânt sau gest, dar nu a făcut-o.

Tânara familie căuta sălaş, dar în zadar, parcă Li s-au închis toate porțile, nu era loc în oraș pentru Ei.

Iată, în afara orașului un grajd părăsit și înfrigorat devine adăpostul familiei sfinte și locul unde se naște micuțul Rege. Fecioara Maria Îl înfașă și-L culcă în iesle, pe paie. Doar iubirea din Inimile Mamei Fecioare și a sfântului Iosif, par a-L încălzi pe cel mai sfânt Copil de pe pământ. El doarme și visează pe Tatăl și împărăția Sa, care nu e din această lume.

Tu, Comoară a Cerului, încă de la naștere te-ai confruntat cu sărăcia. Deși, sub înfățișare de copil pentru a ne învăța umilința și simplitatea, ești Dumnezeu infinit. Deși micuț și fragil, ești nemuritor și veșnic.

Tu, dătător de viață, ai prins viață. Împărat al slavei, universul rămâne mut, la auzul scâncetului Tău.

Cerul este în sărbătoare, îngerii duc vestea cea bună a nașterii Mântuitorului, unor păstori ce se aflau în acel ținut, străjuind în noapte turma lor. Fără a sta pe gânduri, au mers în grabă să se închine Lui. Isus „era de-al lor”, căci „S-a născut cu mieii”, urmând a fi Păstor. S-au întors preamărind pe Dumnezeu și devenind astfel mărturisitori al Lui Isus.

Magii venind din răsărit, poposesc la Ierusalim cerând informații despre Regele nou născut al iudeilor. Ei s-au lăsat conduși de știință, intuiție și de însuși Dumnezeu, prin semnul venit de Sus, steaua călăuzitoare. Săptămâni sau poate luni de zile au urmat lungul pelerinaj fără a se da bătuți în fața greutăților, în dorința lor de căutare a Regelui Mântuitor.

Magii l-au aflat, desigur trecând pragul casei, au

pășit într-o atmosferă sublimă. Știm cât ne înseninează un copil, zâmbim în fața nevinovăției și dragălaşeniei lui.

Cu siguranță Pruncul Isus, transmitea niște trăiri speciale, copleșea cu harurile Lui, fascina cu privirea Sa divină și acea pace atât de mult dorită, în casa sfintei familii se afla în surplus. Erau fericiți să i se închine Lui, iar darurile simbolice, pe care I Le-au făcut, Îi atestă regalitatea. Ei au devenit mărturisitori al Lui Isus, dar regele Irod și întreg Ierusalimul, în loc să se bucure cu magii, s-au cutremurat la aflarea acestei vești. Irod refuză pe noul Rege de teamă ca să nu-i ia tronul.

Nu numai că nu-L caută, dar tulburarea i se transformă în gânduri criminale. Planul lui a eșuat prin intervenția Cerului, magii au fost înștiințați în vis de pericolul ce-l reprezenta Irod și au schimbat calea lor la întoarcere.

Dumnezeu Tatăl, ne-a dăruit cel mai frumos cadou pe care l-a primit omenirea.

Nașterea Ta Isuse, a fost începutul misterului salvării noastre. Tu ești alfa și omega.

Bucuria ne inundă sufletul, la gândul că nu ești numai Rege al iudeilor, ci al lumii întregi.

Ai împărtășit viața noastră, deși ne erai Creator. Ne simțim mici în fața măreției Tale dumnezeiești. Vrem să creștem în iubirea față de Tine.

Ai venit în lume aducând speranța. Fii modelul tuturor copiilor și nu numai. Învață-ne, Te rugăm, copilăria spirituală.

Tu ești adevărata frumusețe și iubire. Mântuește-ne prin nevinovăția Ta. Binecuvintează-ne cu mânuțele divine.

Ne înclinăm în fața Ta, a celui mai drept, mai iubitor și puternic Rege. Ești stăpânul nostru și stăpânul timpului.

Vrem să avem întotdeauna bucuria mare a păstorilor, care au primit vestea nașterii Tale și dorința magilor de-a Te căuta și a-Ți recunoaște regalitatea. Te-ai născut să rămâi cu noi, vrem să câștigăm grația Ta.

Rege al Cerului și al pământului, nu vrem să te primim în frigul lipsei de iubire, ci în ieslea caldă a sufletelor noastre !



Vizita PSS Virgil Bercea în Protopopiatul Triveneto, Italia

În perioada 15-17 noiembrie 2011, Preasfințitul Virgil Bercea, responsabil în cadrul Sinodului Bisericii Române Unite cu diaspora, a făcut o scurtă, dar intensă vizită pastorală la episcopii romano-catolici din regiunea Triveneto, Italia, unde se află multe comunități române greco-catolice. Scopul vizitei a fost acela de a întări raportul de colaborare și totodată de mulțumire pentru sprijinul și susținerea preoților prezenți în această regiune.

Vizita a început la episcopia din Verona unde, mons. Giuseppe Zenti, păstorul diecezei, a făcut o primire deosebită. Motivul este activitatea pastorală intensă făcută în ultimii ani de către pr. Radu Cefan, care, pe lângă grija față de comunitatea română greco-catolică, are o și activitate pastorală în dieceză pe lângă asociațiile „Migrantes” și „Caritas”. S-a subliniat serviciul pr. Radu, considerat ca un dar prețios pentru dieceza de Verona și foarte important pentru românii greco-catolici din Verona și împrejurimi.

În după amiaza aceleași zile, vizita a continuat la episcopul de Vittorio Veneto, unde mons. Corrado Pizzolo, l-a primit cu brațele deschise acum trei ani pe pr. Marian Liviu Gheorghe, pentru a servi comunitatea noastră din Oderzo. În acest oraș ni s-a oferit o biserică pentru serviciul liturgic, în care se oficiază Sfânta Liturghie și toate celelalte servicii religioase. Mons. Corrado a ținut să-l informeze pe PSS Virgil că prezența pr. Marian este importantă și pentru faptul că în zona Oderzo anumite comunități religioase fac un prozelitism agresiv și cu grave consecințe asupra credincioșilor noștri.

Vizita Preasfințitului în dieceza de Vittorio Veneto s-a încheiat cu celebrarea Sfintei Liturghii în domul din Oderzo împreună cu mons. Piersante Dametto, parohul catedralei, care, de la sosirea preotului nostru la Oderzo, a demonstrat că este un adevărat frate în Cristos, primitor și disponibil în a sprijinii misiunea noastră pastorală.

Ziua de miercuri a început cu vizita în episcopia de Treviso, la mons. Gianfranco Agostino Gardin, unde



la San Donà di Piave se ocupă de serviciul pastoral pentru credincioșii noștri greco-catolici pr. Pop Cătălin Dumitru. Episcopul Gardin este un frate franciscan conventual care, atunci când a primit rolul de ministru general al ordinului călugăresc, a vizitat România, demonstrând o cunoaștere foarte bună a realității noastre religioase, cu toate problematicile ei. În această vizită s-a pus bazele prezenței unui preot român greco-catolic în zona Montebeluna (Pedemontana), unde există un grup foarte mare de credincioși greco-catolici din zona Maramureșului.

În jurul prânzului, la Mănăstirea Franciscană Capucină din Mestre, PSS Virgil s-a întâlnit cu pr. Roberto Tadiello, responsabil cu formarea spirituală și teologică în cadrul Institutului Teologic al fraților franciscani capucini din Venezia. Aici se află studentul român greco-catolic Nicolae Dorin, trimis în urmă cu cinci ani pentru a-și perfecționa formarea spirituală și teologică și a deveni un bun slujitor al Domnului. Și în această situație prezența studentului nostru pentru Provincia Venetă Capucină este considerată o binecuvântare, exprimându-se dorința de a continua pe viitor și cu alți studenți dornici de a face un parcurs formativ teologic și spiritual spre preoție.

Ultima întâlnire din această zi a Preasfințitului Virgil a avut loc la Vicenza, unde a avut un colocviu cu mons. Beniamino Pizzol, care pe lângă faptul că este episcopul diecezei de Vicenza, este și Administratorul Apostolic al Patriarhiei de Venezia, rămasă vacantă în urma numirii ca Arhiepiscop de Milano a Cardinalului Angelo Scola. În această regiune își desfășoară activitatea pr. Raimondo Salanschi, care slujește pentru românii greco-catolici din Vicenza, și pr. Vasile Alexandru Barbolovici, preot la Venezia și totodată protopop pentru regiunea Triveneto, Italia. Mons. Beniamino a primit de la PSS Virgil, în semn de recunoștință pentru disponibilitatea demonstrată atât la Venezia cât și la Vicenza față de credincioșii noștri, un medalion cu Fecioara și cu Pruncul Isus.

Prezența unui număr atât de mare de români în

(continuare în pag. 10)



(urmare din pag. 9)

Italia și, în mod particular, în Nord-Estul Italiei spunea mons. Beniamino este „fundamental de importantă pentru economia locală cât și italiană, dar în primul rând pentru atâtea femei care lucrează în familiile italiene pentru îngrijirea persoanelor bolnave și în vârstă. Fără acest aport, familiile ar avea multe dificultăți în a da părinților sau bunicilor, posibilitatea de a fi îngrijiți în propriul habitat familial. Deci, cu atât mai mult este importantă prezența preoților noștri pentru a sprijinii spiritual aceste persoane departe de țară și de cei dragi”.

Seara s-a petrecut la Mogliano Veneto împreună cu pr. Roberto Giraldo, directorul Institutului Ecumenic „San Bernardino” din Venezia și prof. Riccardo Burigana, directorul „Centrului pentru Ecumenism” al Conferinței Episcopale Italiene, cu sediul în același Institut. S-au discutat și stabilit anumite lucruri în vederea întâlnirii preoților români greco-catolici din Occident, care va avea loc la Venezia în perioada 3-6 septembrie 2012. La întâlnire a fost prezent și superiorul mănăstirii franciscane „San Francesco della Vigna”, pr. Sebastiano, care ne va sprijini la găzduirea și organizarea acestei întâlniri importante pentru preoții români din diaspora.

Ultima întâlnire a PSS Virgil a avut loc la Udine în dimineața zilei de joi, 17 noiembrie, la Seminarul interdiecezan, cu mons. Andrea Bruno Mazzocatto, arhiepiscopul de Udine. În această arhidieceză activează pr. Ioan Mărginean Cociș, care, după mai bine de patru ani, a finalizat lucrările de restaurare a bisericii „San Cristoforo”, unde celebrează Sfânta Liturghie. S-au discutat aspecte legate de întocmirea convenției de gestionare, întreținere și folosire a lăcașului de cult din partea comunității românești. Mons. Andrea Bruno este un mai vechi prieten al bisericii noastre, cunoscând



foarte bine dificultățile ei, atât în țară cât și în occident.

Pot spune că această vizită pastorală a PSS Virgil Bercea în regiunea Triveneto din Italia, unde avem cel mai concentrat număr de parohii românești greco-catolice din tot Occidentul, a fost necesară și a reușit să întărească raporturile noastre de colaborare cu partea romano-catolică italiană și de sprijin pentru emigranții români greco-catolici, și că prezența preoților este mai mult decât necesară, este un dar atât pentru biserica italiană cât și pentru credincioșii noștri.

În numele preoților noștri din Protopopiatul Greco-Catolic din regiunea Triveneto, Italia, doresc să mulțumesc PSS Virgil Bercea de grija ce ne-o poartă, sprijinul și încrederea față de noi, chemați să fim alături de credincioșii noștri români greco-catolici din această zonă minunată și binecuvântată de Domnul.

Pr. Vasile BARBULOVICI

<http://www.bru-italia.eu>

În atenția abonaților revistei *Vestitorul*

Abonații noștri sunt rugați să trimită costul abonamentului pentru revistă la domnul **Claudiu Boda, Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8, 410445 - Oradea.**

Tel: 0744.958.932



Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2012

IANUARIE

Intenția generală: Pentru ca victimele dezastrelor naturale să primească alinare spirituală și materială necesară pentru a reconstrui viața lor.

Intenția misionară: Pentru ca angajarea creștinilor în favoarea păcii să fie ocazie pentru a mărturisi numele lui Cristos tuturor oamenilor de bunăvoință.

Ioan F. POP

PERIPATETIZĂRI

Doar după ce, făcînd de toate, vezi că nu e bine, iar, apoi, nefăcînd nimic, vezi iarăși că nu e bine te apuci, în sfîrșit, de ceea ce trebuie - de căzutul pe gînduri.

În trafic, nerușinarea crește proporțional cu valoarea mașinii.

Numai cine urcă scara treaptă cu treaptă știe ce este urcarea.

Scrierea (și citirea) cărților nu este decît un fel de peregrinare prin tine însuși.

Democrația dă șanse egale... inegalității. Ia de la cei care merită și dă și celor care nu merită nimic. Există însă și riscul ca ea să devină o posibilă cale de a ne întoarce *victorioși* în stadiul de maimuțe cu drept de vot.

Fiecare cuvînt rostit este facere și refacere de lume. Nu avem încă o lume făcută doar din tăceri. De fapt, cuvîntul a făcut lumea, tăcerea o re-inventează.

Ar trebui, în toate situațiile, să ne comportăm ca și cum lumea ar fi perfectă, doar noi fiind cei imperfecți.

Cîte unul, fără nici o urmă de operă, fără nici măcar un rînd scris ca lumea se comportă de parcă el ar fi scris *Critica rațiunii pure*.

Istoria rămîne o *știință* tocmai pentru că aproximează adevărul, nu pentru că îl găsește.

Parcurgerea unui text nu înseamnă, pînă la urmă, decît pre-textul gîndirii și re-gîndirii unei gîndiri con-text-tualizate.

Paradoxal, prea mult bine poate produce uneori răul. Pe cînd, niciodată, prea mult rău nu poate produce binele.

Neînțelegerea lumii poate fi o formă de suportare a ei.

Unii sînt mîndri tocmai pentru că nu au cu ce se mîndri. Sînt o excepție goală.

Cine ține la noțiunea de prietenie nu va avea prieteni.

Bogăția materială poate fi o cale sigură de a fi *sărac cu duhul*.

Politica s-a născut tot dintr-o coastă - dar din una de diavol.

Uneori singurătatea poate fi un lux. Altădată - un calvar.

Cu adevărat pot da doar ceea ce, aparent, nu am.

Mulți cred că pe ei Dumnezeu i-a făcut la comandă.

Orice formă de scris adevărat ar trebui să-și anuleze propria natură.

Cuvintele tac cu alte cuvinte.

Al XII-lea Congres Național pentru Pastorația Tineretului - Roma, 10-13 noiembrie 2011



„Să creștem împreună pentru o viață bună” - *Tinerii și dimensiunea comunitară a vieții și credinței* a fost tema celui de-al XII-lea Congres Național pentru Pastorația Tineretului, organizat de Serviciul Național pentru Pastorația Tineretului din cadrul Conferinței Episcopale Italiene, care s-a desfășurat în capitala Italiei în perioada 10-13 noiembrie 2011 și la care au participat peste 700 de delegați din peste 160 de parohii, mișcări și asociații pentru tineri.

La Congres a participat și o delegație din partea României formată din Pr. Paul Popa și Ana Popa din Eparhia de Oradea, Codruța Fernea din Eparhia de Cluj-Gherla și Pr. Felix Roca din Dieceza de Iași. De asemenea au participat și delegații din Danemarca, Slovenia, Ungaria, Lituania, Malta, Marea Britanie, Serbia și Polonia.

Lucrările Congresului au fost deschise joi, 10 noiembrie, de Mons. Enrico Solmi, episcop de Parma și președintele Comisiei Episcopale pentru Familie și Viață din cadrul Conferinței Episcopale Italiene, care a făcut o radiografie a ce înseamnă să fii tânăr azi din patru puncte de vedere: familie, studii-muncă, vocație și suferință, și a îndemnat participanții la congres să aibă curajul să educe tinerii „nu pentru a fi admiratori sterili ci pentru a fi misionari”, în primul rînd în comunitățile locale, care au mare nevoie de elanul și vitalitatea tinerilor.

Apoi Pr. Franco Imoda, președintele Agenției Sfântului Scaun pentru monitorizarea și promovarea calității universităților și facultăților ecleziastice, a vorbit despre „*Individualism, relații și viață comunitară în societatea și cultura contemporană*”. Pr. Franco a subliniat faptul că există trei provocări care amenință autenticitatea ființei umane, în special a tinerilor, acestea fiind: fragmentarea vieții, depresia sau tristețea și dizarmonia, care pot fi neutralizate prin coerență, voință, libertate, implicare, armonie, dar mai ales bucurie. (...)

Congresul italian pentru Pastorația Tineretului ne-a oferit posibilitatea să interacționăm cu responsabilii cu tinerii din întreaga Italie, dar și din alte țări ale Europei, și să descoperim încă o dată atenția deosebită pe care Biserica o are vis-a-vis de educarea generațiilor tinere în spirit creștin, care să fie în comuniune nu doar în Biserică, ci și în misiune în viața cotidiană.

Codruța FERNEA

Ziua Națională sărbătorită la Bocșa lui Simion Bărnuțiu

La data de 1 decembrie 2011 s-au împlinit 93 de ani de la Marea Unire, moment unic în istoria românilor, deoarece se desăvârșea unitatea statală a românilor, prin unirea Transilvaniei cu România.

Într-un cadru festiv, continuând o veche tradiție începută în 1979, și anul acesta s-au întâlnit la Bocșa, în biserica în care așteaptă învierea morților marele nostru înaintaș Simion Bărnuțiu, istorici, oameni de cultură, dar și simpli săteni, pentru a sărbătorii Ziua Națională a României. Întrunirea a început cu un parastas celebrat de către preotul paroh Alexandru Fiț, împreună cu preoții Cristian Borz de la Bădăcin și Cristian Laslo din Bobota, localități cu rezonanță istorică.

La eveniment au luat cuvântul numeroși participanți: medicul Liviu Gârbea, prof. dr. Cornel Grad, Ioan Lupa, Marin Pop, Avram Pop, care în cuvântul lor au vorbit despre Simion Bărnuțiu și înaintașii lui din Bocșa, Ioan și Iuliu Maniu, Victor și Iacob Deleu, acesta din urmă prefect în oastea lui Iancu, Valentin Coposu, preotul martir din Bobota.

Momentul poetic a fost constituit din recitările din poezii basarabeni Alexei Mateevici, Grigore Vieru, Nicolae Dabija și Leonida Lari. S-a cântat, s-a recitat, s-au ținut discursuri; cei prezenți au putut să asculte și câteva fragmente din Discursul lui Bărnuțiu din Cate-



drala Blajului, sau Declarația de Unire cu Țara prezentată de episcopul greco-catolic Iuliu Hossu pe Câmpul lui Horea la 1 Dec. 1918.

Pr. Alexandru FIȚ

Ziua Națională a României la Valea lui Mihai

Orașul Valea lui Mihai a sărbătorit joi, 1 decembrie, Ziua Națională. Localitatea are 10317 de locuitori din care 8768 maghiari, 1430 români, 92 rromi. Populația română, „minoritară” în acest context demografic, cu sprijinul Primăriei și prin organizarea inspectorului ISU, Cormoș Victor, aniversează anual cu bucurie Marea Unire de la Alba Iulia.

Festivitatea s-a deschis prin intonarea imnului național, urmat de salutul primarului, Zoltán Kovács, și urarea tradițională „La mulți ani, România!” adresate preoților (promotori și garanți ai vieții culturale-spirituale românești), oficialităților locale, reprezentanților instituțiilor de poliție și pompieri și reprezentanților partidelor politice. Evenimentul a continuat cu discursul doamnei Carmen Zima, muzeograf local, care a subliniat aspirația constantă și insistentă a poporului român de a forma un stat unitar. „La temelie Statului național român este nu doar o victorie militară, ci, mai ales, actul de voință al națiunii române. Sacrificiile ei în campania anilor 1916 și 1917 au fost răsplătite prin izbânda idealului național”. Preoții, Marius Dumitru Popa (parohul ortodox) și Zorel Zima (parohul greco-catolic) s-au rugat pentru odihna sufletelor eroilor neamului și a celor care au contribuit la emanciparea spirituală și culturală a țării. Monumentul dedicat acestor



eroi a fost împodobit cu florile și coroanele depuse în semn de recunoștință.

Festivitatea s-a încheiat cu un moment popular-artistic susținut de copii școlii generale și de „Feciorii bihorului”. Aceștia i-au încântat pe cei prezenți cu cântece populare și cu colinde tradiționale.

În această zi de sărbătoare a neamului românesc Dumnezeu să binecuvânteze România și pe toți cetățenii ei.

Pr. Zorel ZIMA

Prima Sfântă Liturghie celebrată după 63 de ani în biserica din Sânlazăr

Duminică, 4 decembrie, a fost o zi de mare sărbătoare pentru comunitatea greco-catolică din Sânlazăr, jud. Bihor. După mai bine de 63 de ani de persecuție s-a reușit celebrarea Sfintei Liturghii în lăcașul de cult, proprietate a Parohiei Greco-Catolice.

Practic, vineri 2 decembrie, prin intermediul executorului judecătoresc s-a reușit intrarea în lăcașul de cult. La încheierea procesului verbal au participat atât credincioși greco-catolici, cât și ortodocși. Emoția primilor a fost deosebită, unii dintre ei vărsând lacrimi de bucurie.

Duminică 4 decembrie, în prezența a numeroase persoane, a fost celebrată Sfânta Liturghie de către părintele paroh din Sânlazăr, Cioară Adrian Șimon, și pr. Ghiulai Florin, parohul din Sărsig. În cuvântul său de învățătură, părintele Cioară Adrian Șimon a menționat: „Este o zi istorică. Cu ajutorul Bunului Dumnezeu ni s-a îndeplinit această dorință arzătoare a credincioșilor de a se putea ruga în biserica construită de părinții și strămoșii lor. În asemenea momente trebuie să dăm dovadă că suntem adevărați creștini ai bisericii greco-catolice să iertăm și să privim cu încredere spre viitor”.

Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Cato-



lică, urmează să reintre într-un interval de timp cât mai scurt și în posesia altor lăcașe de cult câștigate în instanță: Vintere, Holod, Vășad, Sărsig. În același timp, episcopia rămâne consecventă punctului de vedere potrivit căruia în lăcașele de cult redobândite se oferă găzduire liturgică fraților ortodocși.

Pr. Florin JULA

Sfințire de preoți la Catedrala „Sfântul Nicolae”

Prilej de mare bucurie pentru trei diaconi care au fost hirotoniți întru preoție. Ceremonia a avut loc, ieri, în Catedrala „Sfântul Nicolae”. Zeci de credincioși, preoți și familiile celor trei sacerdoți au luat parte la eveniment. Cei trei preoți hirotoniți sunt: Florin Jula, Vlad Voicu și Gabriel Vana.

În cuvântul său de învățătură PSS Virgil Bercea a spus: „Evanghelia de astăzi ne vorbește despre o femeie gârbovă. În ea trebuie să vedem omul gârbovit de păcate. Acestea pot fi vindecate prin spovedanie și rugăciune. În acest context, trei diaconi sunt hirotoniți preoți”, a spus PSS Virgil Bercea. Referindu-se la calitățile pe care trebuie să le aibă un preot, episcopul Virgil Bercea a subliniat că modelul preotului este însuși Mântuitorul.

„Preotul veșnic este Mântuitorul. Acesta a fost profet, preot și rege. Preotul ne marchează întreaga viață, de la botez, la împăcarea cu Dumnezeu prin taina spovedaniei, prin spiritul care ne vindecă, ne cunună, ne sfințește casele, ne conduce pe drumul către Împărăție, către Casa Tatălui. Pe preot, îl vom iubi sau îl vom critica în funcție de cum își asumă cele trei caracteristici (profet, preot și rege) pentru a deveni un alt Cristos. Mare este chemarea la preoție... Reușim noi preoții și voi credincioșii să înțelegem vocația? Reușim noi preoții să o trăim în așa fel încât să devenim un alt Cristos...?”, a spus PSS Virgil Bercea în încheierea predicii



sale, cerând ajutorul lui Dumnezeu și al Maicii Sfinte în îndeplinirea acestei chemări.

Toți trei preoții sfințiți sunt absolvenții Seminarului Teologic „Sfinții Trei Ierarhi” din Oradea. Aceștia au beneficiat de o bună pregătire teologică și spirituală. La finalul ceremoniei, în numele preoților hirotoniți a luat cuvântul pr. Gabriel Vana. Acesta a mulțumit episcopului Virgil Bercea, precum și tuturor celor care au contribuit la pregătirea lor. În încheiere, preoții nou hirotoniți au binecuvântat mulțimea din catedrală.

Crina DOBOCAN www.bihon.ro

Întâlnirea Preoților Greco-Catolici din Austria

Sâmbătă, 3 decembrie 2011, începând cu ora 14:00, a avut loc la Viena Întâlnirea Anuală a Preoților Greco-Catolici din Austria. Ziua a început cu rugăciunea Orei a VI-a în Capela Sfântul Andrei a Palatului Episcopal, urmată de discuțiile care s-au ținut în Sala Consistoriului. Au participat 21 de preoți și un diacon: 8 preoți ucraineni, 6 preoți români, 3 austrieci, un preot maghiar, un preot sirian melkit, un preot din Belarus, un preot american și un diacon român. O parte dintre preoții greco-catolici din Austria au lipsit din motive obiective.

Lucrările au fost prezidate de noul vicar general, drd. Yurij Kolasa. Preoții români care au participat la conferință sunt: pr. Vasile Luțai – rectorul Misiunii Române Unite, Greco-Catolice, din Viena; pr. Ovidiu Pinteau – vicar parohial în Parohia Kagran, Viena; pr. Ioan Iulian Hotico – vicar parohial în Parohia Leopoldau, Viena; pr. Remus Dan Marsu – preot paroh al comunității greco-catolice din Graz; pr. Gheorghiu Dobrică – spiritual la Spitalul Baumgarten; pr. Alexandru Dumitru Suci – spiritual la spitalul SMZ-OST, precum și diaconul Traian Tămaș. Diaconul Marcel Ștefan Cristea s-a mutat din luna octombrie în Germania, la München.

S-au abordat diferite teme, printre care: statutul preoților căsătoriți în Occident, reorganizarea ordinariului bizantin. În partea a doua a întâlnirii, Eminența Sa, Cardinal Christoph Schönborn a mulțumit preoților greco-catolici pentru activitatea lor în Austria, atât în parohiile bizantine, cât și în cele latine, și a mai amintit faptul că Viena și Austria sunt o punte între Orient și Occident,



unde contactele se pot stabili mai ușor.

Întâlnirea s-a încheiat la ora 17:30, iar la ora 18:00 s-a celebrat Sfânta Liturghie în Catedrala Sfântul Ștefan. Răspunsurile au fost date în limbi diferite: română, germană și ucraineană. Corul românesc a fost compus din studenții masteranzi ai Facultății de Muzică din Timișoara - Secția Oratorio, de la clasele conf. univ. dr. Dana Chifu, conf. univ. dr. Ana Stan, conf. univ. dr. Marius Manyov, c.d.a. dr. Aura Twarowska, conduși de prep. univ. drd. Cezar Verlan.

După Sfânta Liturghie, preoții și soțiile lor au fost invitați la recepția organizată la Palatul Episcopal, unde Eminența Sa a mulțumit îndeosebi soțiilor preoților pentru sprijinul acordat soților și pentru devotamentul lor.

Pr. Ioan Iulian HOTICO

PSS Virgil Bercea în vizită la Padova

În seara zilei de 9 decembrie 2011, PSS Virgil Bercea a vizitat „Villa Immacolata”, casa de exerciții spirituale a diecezei de Padova, care se găsește în localitatea Torreglia, pe colinele Euganee, într-un cadru natural de excepție. Episcopul a fost însoțit de pr. Doru Popovici, directorul postului românesc *Radio Maria*. Aici, Preasfinția Sa i-a întâlnit pe cei doi preoți care coordonează comunitatea greco-catolică românească din Padova, pr. Aetius Pop și respectiv pr. Cristian Sabău, care locuiește în această casă.

Vizita a constituit un prilej de schimb de experiențe cu pr. Federico Giacomini, directorul casei. Acesta i-a prezentat episcopului orădean specificul așezământului destinat reculegerilor spirituale și primirii diferitor grupuri care sosesc în căutarea unei întâlniri cu Domnul în pace și în tăcere, precum și minunata experiență a voluntarilor, care în ultimii ani au susținut numeroasele necesități ale instituției, oferindu-și timpul și priceperea lor.

La Liturghia celebrată în dimineața zilei de 10 decembrie împreună cu călugărițele și comunitatea „Vilei Immacolata”, PSS Virgil a amintit faptul că, cu exact 29 de ani în urmă, el celebra întâia sa Sfântă Liturghie, fiind pe atunci preot nou sfințit în clandestinitate. Pornind de la întrebarea „De ce?” prezentă în Evanghelia zilei, episco-



pul a meditat asupra marilor momente ale vieții, în care Domnul ne surprinde și ne dă întâlnire, pentru a-i vedea chipul și pentru a intui sensul profund al vieților noastre.

PSS Virgil s-a interesat de mersul comunității românești din Padova, de activitățile religioase și culturale în care aceasta se implică. Le-a transmis, de asemenea, tuturor românilor salutul și binecuvântarea Sa, asigurându-i de comuniunea în rugăciune.

Pr. Cristian SABĂU

Ziua „Vulcan-Irinyi” la Leta-Mare, Ungaria

Sâmbătă, 12 noiembrie, Asociația Culturală Română din Leta Mare (Létavértes), Ungaria, a organizat memorialul cultural „Ziua Vulcan-Irinyi”.

Ziua a debutat cu o întrunire la Primăria locală. Au fost prezenți printre invitați: ambasadorul României în Ungaria, domnul Alexandru Victor Micula, împreună cu domniile consulilor români Constantin Iuliu Aron și Cătălin Cășaru, reprezentanți ai Autogovernării Române, ai oficialităților locale, ai instituțiilor de cultură din Bihor (Aurel Chiriac, directorul Muzeului Țării Crișurilor, Lucian Silaghi, directorul Direcției Județene pentru Cultură și Patrimoniu Național Bihor, Blaga Mihoc, Ioan F. Pop, de la muzeul „Iosif Vulcan”, Ioan Moldovan, directorul revistei de cultură „Familia”), ai Episcopiei Române Unite cu Roma, Greco-Catolică Oradea, ai Episcopiei Ortodoxe Române din Gyula, ai Primăriei localității Holod, respectiv reprezentanți ai Catedrei de Limbă Română de la Facultatea din Szeged. Deschiderea oficială a fost urmată de o prezentare a localității făcută de primarul urbei. Cu ocazia aniversării a 20 de ani de la înființare, președintele asociației, domnul Crișan a oferit titlul de „membru de onoare” pentru trei colaboratori și prieteni marcați, printre care a fost și domnul dr. Aurel Chiriac.

Următorul punct al festivității a fost celebrarea comună de către protopopul de Leta Mare, pr. Szimicsku Ferenc, și reprezentantul Episcopiei de Oradea, pr. Zima Zorel, paroh de Valea lui Mihai, în limba maghiară și română, a Panehidei, spre odihna sufletelor servilor: Iosif Vulcan (om de cultură, român greco-catolic, fondator al revistei „Familia”, cel care a „descoperit” talentul poetic al tânărului Mihai Eminescu), Irinyi Ioan (Janos – savant, inventatorul chibritului) și pr. Iustin Popfiu (protopop greco-catolic de Leta Mare). Momentul liturgic a fost urmat de depunerea de coroane la trei locații: la mormântul preotului Iustin Popfiu, cel al mamei lui Iosif Vulcan - Victoria născ. Iriny, respectiv la placa comemorativă a domiciliului lui Vulcan în localitate.



Ziua s-a încheiat cu o cină și o mărturie impresionantă și plină de autoreproș al actualului președinte al asociației, domnul Crișan (Krizsan) - necunoașterea limbii materne române și rezumarea conștiinței românești la „nașterea din părinți români”, respectiv la organizarea unor astfel de comemorări ale marilor personalități culturale române, precum Iosif Vulcan, care a trăit o perioadă în această localitate.

Această asociație a fost fondată la 3 decembrie 1991, din dorința păstrării identității naționale românești, conservării patrimoniului cultural și a organizării unor evenimente culturale române. Actualmente, cetățenii maghiari de naționalitate română ai urbei sunt integral asimilați de majoritatea maghiară. Datele istorice confirmă existența Bisericii Române Unite în localitate încă din anul 1750, respectiv a unei școli românești din 1754. Războaiele mondiale cu implicațiile reconfigurării teritoriale, trecerea Parohiei Române Unite, Greco-Catolice din Leta Mare sub jurisdicția Episcopiei de Hajdúdorog, acum cu sediul la Nyíregyháza și introducerea limbii maghiare în liturgie au slăbit și acest ultim pilon al românității.

Pr. Zorel ZIMA

Reculegere spirituală pentru tinerii din Protopopiatul de Beiuș

Sâmbătă, 19 noiembrie 2011, a avut loc reculegerea spirituală destinată tinerilor din Protopopiatul de Beiuș, activitate desfășurată în casa parohială din Ștei. Participanții care au dat curs invitației au fost în număr de 20, dintre care 15 tineri ai parohiilor: Beiuș, Ștei, Băița și Petrani.

Tema acestei reculegeri a fost „Miriam, sora lui Moise”, surprinsă atât ca apărătoare a vieții, ca femeie care-L laudă pe Domnul, cât și ca Miriam care se răzvrătește; meditațiile au fost conduse de către Pr. Iosif Slobotnic și Surorile Minime ale Purgatorului, din Beiuș. Programul a debutat prin cântecele tinerilor, urmate de o prezentare succintă a ceea ce înseamnă rugăciunea și valoarea acesteia. În continuare, tinerii au avut parte de momente de meditație, discuții pe grupuri, spovadă, mult așteptata masă de prânz, jocuri și dans, zâmbete și prietenii. Această zi de reculegere a fost încoronată cu adorația euharistică, moment în care tinerii au putut reflecta la relația lor cu Dumnezeu.

Următoarea reculegere adresată tinerilor din protopopiatul de Beiuș va avea loc în luna februarie, urmând ca locația și data exactă să fie anunțate ulterior preoților parohi.



Veridiana GHIURCĂ

Colectă Specială



Asociația Caritas Eparhial Oradea a ales ca zi specială a carității noastre comunitare duminică „Samariteanului Milostiv”, zi în care s-a organizat o colectă specială. Tasul din data de 13 noiembrie 2011, duminică „Samariteanul Milostiv” a fost predat, de fiecare parohie asociației. Astfel au intrat în caseria asociației suma de **16.769 lei**.

Domnul să vă binecuvânteze pe toți cei ce aduceți daruri și faceți bine întru sfințele noastre biserici și vă aduceți aminte de cei săraci.

Pr. Olimpiu Todorean

Parohia Gheț, **210 lei**
 Parohia Sanlazăr, **150 lei**
 Parohia Crestur, **180 lei**
 Parohia Olosig, Seminar Oradea, **123 lei**
 Parohia „Sf. Gheorghe” Oradea, **490 lei**
 Parohia Oradea I „Sf. Nicolae”, **1.598 lei**
 Parohia II Mănăstire „Maica Domnului”, **1.745 lei**
 Parohia Nojorid, **50 lei**
 Parohia Tășnad, **130 lei**
 Parohia Haieu, **201 lei**
 Parohia „Sf. Familie” Zalău, **540 lei**
 Parohia Bocșa, **75 lei**
 Parohia Marin, **115 lei**
 Parohia Chilioara, **30 lei**
 Parohia Ortelec, **75 lei**
 Parohia Huseni, **34 lei**
 Parohia Ban, **80 lei**
 Parohia Peceiu, **80 lei**
 Parohia Cizer, **16 lei**
 Parohia Horoatu Crasnei, **140 lei**
 Parohia Dumbrava Nord, Zalău, **330 lei**
 Parohia Campia Sălaj, **370 lei**
 Parohia Sălăjeni, **150 lei**
 Parohia Spital, Zalău, **32 lei**
 Parohia Hereclean, **260 lei**
 Parohia Stârciu, **10 lei**
 Parohia „Sf. Anton”, Carei, **260 lei**
 Parohia Girișu de Criș, **37 lei**
 Parohia „Duminica Tuturor Sfinților”,
 Don Orione Oradea, **205 lei**
 Parohia Valea lui Mihai, **150 lei**
 Parohia „Nașterea Maicii Domnului”
 Ostiglia, Italia, **200 euro**
 Parohia „Sf. Treime” Nufărul, Oradea, **357 lei**
 Parohia Sâmbăta, **330 lei**
 Parohia Aleșd, **200 lei**
 Parohia Marghita, **800 lei**
 Parohia Suplacu de Barcău, **73 lei**
 Parohia Ghenetea, **150 lei**
 Parohia „Înălțarea Domnului”, Oradea, **250 lei**
 Parohia Gruilung, **26 lei**

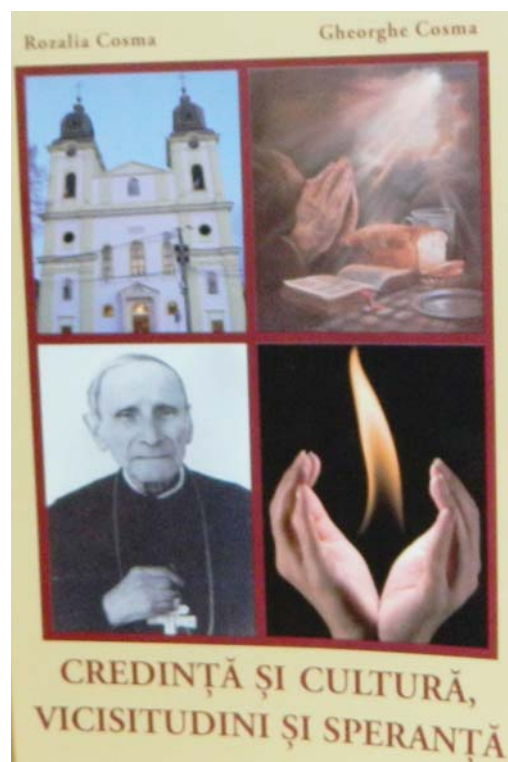
Parohia Calea Mare, **34 lei**
 Parohia Sititelec, **40 lei**
 Parohia Ghenetea, **50 lei**
 Parohia Sărsig, **191 lei**
 Parohia Sântandrei, **800 lei**
 Parohia „Sf. Dumitru”, Oradea, **50 lei**
 Parohia Beiuș, **125 lei**
 Parohia Drăgoteni, **28 lei**
 Parohia Pocola, **55 lei**
 Parohia Ioaniș, **60 lei**
 Parohia Grădinari, **26 lei**
 Parohia Ștei, **200 lei**
 Parohia Prisaca, **40 lei**
 Parohia Petrani, **50 lei**
 Parohia Vălani de Beiuș, **122 lei**
 Parohia Uileacu de Beiuș, **26 lei**
 Parohia Băița, **30 lei**
 Parohia Delani, **51 lei**
 Parohia Șilindru, **200 lei**
 Parohia Sânmartin, **66 lei**
 Parohia Băile Felix, **100 lei**
 Parohia Ceica, **50 lei**
 Parohia Supur, **100 lei**
 Parohia Babța, **330 lei**
 Parohia Beznea, **50 lei**
 Parohia Bădacin, **100 lei**
 Parohia Camăr, **40 lei**
 Parohia Cehei, **50 lei**
 Parohia Cosniciu de Jos, **45 lei**
 Parohia Cosniciu de Sus, **35 lei**
 Parohia Drighiu, **168 lei**
 Parohia Halmășd, **210 lei**
 Parohia Iaz, **150 lei**
 Parohia Marca, **110 lei**
 Parohia Plopiș, **150 lei**
 Parohia Porț, **125 lei**
 Parohia Sâg, **100 lei**
 Parohia Șimleu Silvaniei, **710 lei**
 Parohia Nădar, **85 lei**
 Parohia Șumal, **805 lei**
 Parohia Valcău de Jos, **70 lei**

Ioan F. POP

CREDINȚĂ ȘI CULTURĂ SAU DE LA UNIVERSAL LA PARTICULAR

Cineva spunea că vom putea cunoaște cu adevărat istoria doar atunci când vom cunoaște istoria fiecărei persoane care a trăit pe pământ. Lucru care este, în mod evident, imposibil. Ca atare, calea spre universalitatea istorică rămîne să fie trasată prin particularități specifice, prin secvențialități care pot contura un tot cît de cît comprehensibil. Căci universalul istoric nu este, la urma urmei, decît o suită de particularități evenimentiale care îi procură acestuia substanța.

În această perspectivă, cartea pe care încerc să o prezint, și care are titlul *Credință și cultură, vicisitudini și speranță*, Ed. Citadela, Satu-Mare, 2011, purtînd semnătura profesorilor Rozalia Cosma și Gheorghe Cosma, se înscrie în seria tentativelor de a reface un fragment de istorie, mai ales în datele lui îndelung ocultate. Mai exact, este vorba de evidențierea conexiunilor istorice și religioase care au determinat evoluția creștinismului românesc, apariția și importanța Bisericii greco-catolice, momentele ei de cumpănă, dar și de revenire a acesteia. Nu atît noutatea istoriografică este vizată în acest volum – deși avem multe interacțiuni și priviri novatoare -, ci, mai ales, determinările și sinteza unor evenimente care au marcat istoria creștinismului românesc în pandant cu pulsul lui universal. Faptul că cei doi autori nu sînt istorici de profesie – avînd însă o îndelungă propensiune istoriografică -, nu se observă nicăieri în cuprinsul cărții, aspect ce reprezintă un merit în sine. Prin abordarea întinsei arii tematice se face apel la cele mai convingătoare surse bibliografice, la fel după cum sînt reținute părerile unor reputați specialiști în domeniu. Sînt analizate și reevaluate într-un arc mare de timp cele mai importante momente din istoria credinței poporului român, de la originea și geneza limbii pînă în prezent. Autorii se opresc la cele mai importante evenimente și personalități din istoria bisericii române, atît a celei greco-catolice, cît și a celei ortodoxe. Spiritul exactității matematice face casă bună cu valențele filologice ale scriiturii, după cum îmbinarea unor momente ale creștinismului european cu cele naționale și locale pun mai bine în lumină întregul demers istoriografic. Particularul istoric poate fi înțeles mai bine doar dacă este privit în sincronia și diacronia lui, dincolo de orice tentații autarhice sau de perspective egocentriste. Desigur, nu pot aici decît să sugerez



bogația de date și particularități istorice la care cei doi autori se opresc. O simplă privire a titlurilor din cuprins este edificatoare. Cartea este, de fapt, un veritabil manual de inițiere, un util exercițiu propedeutic în istorialitatea culturală și spirituală a poporului român, folosit oricărui cititor care dorește să afle cîte ceva despre trecutul său. Chiar dacă nu se învață nimic din istorie, - lucru demonstrat cu prisosință de-a lungul timpului -, necunoașterea și ignorarea ei nu reprezintă o dovadă de înțelepciune.

Privirea cuprinzătoare orientată spre o problemă istorică încă destul de controversată, cu repercursiuni directe în actualitate, face din cartea de față încă o încercare de înțelegere a ceea ce am fost, ca premisă pentru a aproxima cît de cît rațional ceea ce sîntem. Efortul celor doi autori este salutar, constituindu-se într-o pildă de împlinire a pasiunii cu cercetarea documentată, a onestității excursului obiectiv cu subiectivitatea inerentă. Dar, pentru a prelua cuvintele din titlul acestei cărți, întotdeauna, în materie de istorie și cultură românească, vicisitudinile au fost prea multe, speranțele – prea puține. Nădăjduiesc însă că stăm mai bine cu credința...

Îi informăm pe cititorii noștri că pentru a intra în posesia abonamentului la revista *Vestitorul* este necesar ca acesta să fi e achitat pe tot anul sau pe cel puțin șase luni. Abonamentul trebuie să fi e plătit pînă cel târziu la data de **30 ianuarie 2012**. Costul unui exemplar va fi de **1,5 LEI**, cost care, pentru abonați, va rămîne același pe tot timpul anului, indiferent de eventualele modifi cări de preț.

Vă reamintim că modalitatea cea mai sigură de a intra în posesia revistei noastre este abonamentul.

Alin CREȚU

DRUMURILE PE CARE MERGEM ȘI GULIVERIZAREA

Viața poate fi comparată cu o garnitură de tren. Are un sens / direcție (unică pentru fiecare dintre noi), un început (gara în care ne imbarcăm) și un sfârșit (gara în care coborâm).

Unii oameni, între cele două extreme, aleg să își trăiască viața, lăsându-se purtați de ea, stând în scaune până la sfârșit. Este drept că al unora este mai confortabil, al altora prea mare ori prea mic, pentru alții poate incomod, dar totuși este altceva decât să călătorești pe podea și să simți toate vibrațiile sau hurducăturile. Unii au scaunul moștenit, alții și l-au cumpărat, așa că în continuare nu mai este necesar să faci efort decât pe acela de a și-l păstra. Nu consideră necesară nici comunicarea, decât eventual cu cei care au scaune asemănătoare, unii dintre ei mergând până la observarea detaliilor scaunului (locul unde este așezat, forma, textura materialului din care este făcut, cu ce este acoperit, cine l-a proiectat și l-a executat, pe ce se sprijină, dacă este în apropierea altora de același fel și multe altele). Esența acestei vieți MATRIX-ate este consumul sub toate aspectele și la toate nivelele calitative.

Alți oameni se ridică din scaun chiar în timpul mersului, uneori brusc (acest lucru provocându-le mici amețeli), pentru a realiza ceva, pentru a vorbi cu alții, pentru a merge la toaletă, pentru a dansa, pentru a se distra și câte altele. Ei sunt cei care trăiesc, care se opun curentului, care vor să iasă în evidență, formând concurența pentru categoria anterioară și compunând meritocrația.

Alții nici măcar nu știu că sunt în tren sau au renunțat să mai creadă asta, uitându-se la salba de insuccese care li se pare fără de sfârșit. Totul se reduce pentru ei, atunci când își amintesc, la unele dintre necesitățile minime, de bază, adică hrană când au, apă dacă nu se poate altceva și eventual somn ca o completare a „realității” sau ca o distracție.

Prin jocul întâmplării, fiecare dintre aceștia se pot afla la un moment dat în fața unui calculator. Viața este într-o asemenea măsură de originală, ridicând sau coborând oamenii de pe orice stau, încât întrece cu mult și avansatele scenarii sau terorii S.F.

Cu mici excepții, nu știm niciodată cu cine conversăm la celălalt capăt al planetei respectiv al tastelor. Dincolo de orice risc există plăcerea comunicării, nevoia de celălalt, dorința de a nu fi singur, siguranța că vei primi un răspuns, poate chiar cel dorit, nevoia de a-ți împărtăși cunoștințele, de a te face cunoscut și de a le putea spune celorlalți că ieri ai discutat cu X sau cu foarte multe persoane, uitând bineînțeles precizarea că totul s-a petrecut în mediul virtual. Unii doresc să își încerce limitele pe seama celorlalți pentru că se poate; nimeni și nimic nu le interzice asta, exclusiv propria morală, dacă ea există. Alții „încearcă marea cu dege-

tu”, până se „frig”, urmând abia apoi, în caz fericit să își restructureze totul, de la atitudini până la comportament. Alții își doresc să își reverse inclusiv pe internet personalitatea lor „binecuvântată” indiferent dacă acest lucru le-a fost cerut sau nu, de obicei predominând ultima variantă. Sunt și persoane care consideră că simțul umorului pe care îl au în posesie este imperativ necesar să producă zâmbete până la urechi, așa că așteaptă aproape la fiecare vorbă pe care o spun ca ceilalți să-i trimită iconul „SMILEY” multiplicat la infinit, dacă este posibil. Să nu uităm și de cei cu „Sindromul Fuego”, care exact ca și artistul menționat știu „cânta orice”, se pricep la toate, ei fiind experții, perspectiva percepută așa doar de ei înșiși.

Sunt părinți care spun că nu înțeleg ceea ce se întâmplă, că nu se pricep la calculatoare, prin aceasta neasumându-și comportamentele / faptele, vorbele etc copiilor. Uită că ei dețin controlul, luând în considerare doar două aspecte: 1. sunt cei care plătesc acest lucru însemnând că pot merge până la limitarea, suspendarea sau desființarea conexiunii la internet și 2. pot citi tot ceea ce scrie pe monitor. Chiar dacă unele texte sunt în engleză, se poate vedea forma generală a paginii, dacă este însoțit de imagini, își pot nota anumite cuvinte care li se par interesante pentru a întreba mai târziu pe cineva care știe engleză ce anume înseamnă, își pot nota „www” urmând să discute apoi cu persoane care au un minimum de informații legate de internet, despre ce se discută pe acel site, pot consulta istoricul accesărilor, iar în ultimă instanță pot vorbi cu proprii copii despre ceea ce au făcut. Cel mai bine este să fie integrate în cadrul unui comportament parental toate acestea.

Drumurile fiecăruia dintre noi sunt unice și la **momentele potrivite** întâlnim **persoane deosebite** care prin felul lor de a fi și de a gândi ne determină să ne ajustăm propriile sisteme de valori.

Dacă **drumul** / cărarea pe care mergem nu ar fi unice, toată lumea ar fi la fel, adică foarte bogată sau foarte săracă. La noi, ca și în alte țări, nu se preferă stilul occidental de împărțire a bogăției țării care ar avea ca și rezultat ridicarea nivelului de trai al tuturor cetățenilor, pentru că altfel nu ar exista contrastul absolut necesar și existențial, de etalare a bogăției. Regmul anterior a pus prea mare accent pe egalitarism în sens negativ adică să avem toți la fel nimic, uitând că oamenii sunt ființe extrem de versatile. Așa că azi avem „explozia” aceluși nimic a unei mici părți a populației. Acesta este fenomenul de **guliverizare**; etalarea unor lucruri cât mai mari, mai multe și pe cât posibil cât mai scumpe (lanțuri groase la gât de care atârână cruci supradimensionate); ghiuluri și inele cât mai late; mașini cu cât mai mulți cai putere case și vile; călătorii în

(continuare în pag. 19)

Comemorarea profesorului Francisc Pall la Carei

La 24 noiembrie 2011 se împlinesc 100 de ani de la nașterea marelui istoric Francisc Pall. Cu acest prilej sâmbătă, 19 noiembrie, a avut loc la Carei un simpozion dedicat centenarului nașterii istoricului Francisc Pall. Lucrările simpozionului au fost deschise de PSS Virgil Bercea, episcop greco-catolic de Oradea.

În cuvântul său despre istoricul Francisc Pall, Preasfințitul Virgil a subliniat faptul că „Forța și curajul de a continua pe drumul cunoașterii adevărului i-au venit profesorului Francisc Pall din convingerea că Dumnezeu l-a creat ca explorator printre manuscrise și file de istorie. Modelul i-a fost Profesorul Constantin Marinescu, dar astăzi putem spune că și i-a fost inspirație și Ecclesiastul cu înțelepciunea sa: „*m-am sârguit în inima mea să cercetez și să iau aminte cu înțelepciune la tot ceea ce se petrece sub cer. Acesta este un chin cumplit pe care Dumnezeu l-a dat fiilor oamenilor*” (Ec 1,13). Profesorul Pall a înțeles că misiunea sa, „*chinul*” pe care trebuie să-l îndure, este aceea de a nu lăsa nimic necercetat în domeniul său, chiar dacă dubiul că ar mai putea exista alte documente prin arhive uitate persistă în sufletul cercetătorului. Încercând să intuiască, să se transpună și să transmită doar spiritul vremii, cu acribie benedictină dar și cu multă încredere în Dumnezeu, cercetătorul Francisc Pall a restituit mereu binele și frumosul bazate pe adevăr”.

În cadrul simpozionului au conferențiat: academicianul Ioan Aurel Pop, prof. George Ciprian, prof. Ovidiu Ghitta, prof. Blaga Mihoc, prof. Ionuț Costea, Radu Giurcă, prefectul Județului Satu Mare și prof. Ioan Ciarnău. În cadrul simpozionului, profesorul Ioan Ciarnău a prezentat cartea: „100 de ani de la nașterea lui Francisc Pall”, al cărei autor este.

La eveniment au participat numeroase oficialități



locale și județene dintre care îi amintim pe Adrian Ștef, vicepreședintele Consiliului Județean, deputatul Ioan Hol-diș, Dan Maier, directorul Finanțelor Publice, Liviu Marta, directorul Muzeului Județean, Hago Nandor, directorul Muzeului Orășenesc, preoții Călin Buzura și Cosmin Bontea, numeroși profesori din Carei și Satu-Mare.

Manifestările dedicate marelui istoric Francisc Pall s-au încheiat duminică, 20 noiembrie, cu o Liturghie Arhierescă, după care a urmat un scurt concert de muzică de cameră susținut de violonistul Rudolf Fatyol, deținător al titlului de Cetățean de Onoare al orașului Carei. La final, în curtea din spatele bisericii Sfântul Andrei, lângă fântâna arteziană, a avut loc dezvelirea bustului celui ce a fost prof. univ. dr. Francisc Pall. Evenimentul s-a încheiat cu o agapă frățească.

PSS Virgil a mulțumit părintelui Radu Filip, protopop de Carei, Primăriei Carei, precum și tuturor organizatorilor pentru această inițiativă.

Biroul de presă

(urmare din pag. 18)

străinătațe; relații cât mai extinse și la nivele cât mai mari; prietenii cât mai multe cu persoane de ambele genuri. Dincolo de toate acestea fațada socială, în final, omul este tot singur. Teoria cheilor spune că ești cu atât mai important cu cât ai mai puține astfel de obiecte. De exemplu, cei care lucrează la baza nivelului piramidei sociale, cum este personalul de serviciu / întreținere, au chei de la toate încăperile / birourile, deoarece altfel nu își pot face treaba, neajungând la locul de muncă. Prin contrast, cel aflat la vârful ierarhiei, are o cheie sau niciuna. Toate ușile îi sunt deschise atât la propriu cât și la figurat. Cheia pe care o are este de la ușa biroului sau de la dulapul / seiful cu cele mai importante documente.

Referitor la **momentul potrivit** când întâlnim **persoane deosebite** este suficient să reflectați. Sigur fiecare ați avut / aveți în suflet acest tip de persoane, care v-au marcat și v-au făcut să fiți ceea ce sunteți azi. Poate au fost persoane reale (străbunicii, bunicii, părinții,

profesorii) sau poate ființe virtuale (eroi din filme, din jocuri, din cărți, din desene animate sau altele). Acele persoane au avut / au calități deosebite care le-au făcut unice și revere în sistemul vostru de valori. Poate doriți să fiți ca și ele sau poate simplul fapt că alergați la acestea vă liniștește și vă echilibrează sufletește, ajutându-vă prin reincărcarea bateriilor să redeveniți voi înșivă. Acele persoane sunt de o valoare inestimabilă. Pe de altă parte referitor la momentul potrivit, exemplul este asemănător cu cel din cazul cărților. Vin în viața noastră atunci când suntem pregătiți să le primim. Acești oameni dacă ar fi sosit prea devreme sau prea târziu, nu s-ar fi regăsit în sistemul nostru de valori. Filosofii antici spuneau ca omul este ca și o amforă în care locuiește sufletul. De voi depinde ce faceți cu el, îl păstrați la locul lui în liniște, îl dezvoltați, uitați de el, îl vindeți ... Să nu uităm că trăim o singură dată, dar esența este cum anume ?

Ziua Voluntarului Caritas, 2011 ediția a VI-a



Voluntarul anului 2011
Alexandru Mureșan



Premiul pentru Colecta de Paști
Voluntarul Alexandru Farc;



Premiul pt. programul „SERVIREA MESEI CALDE”
Voluntara Maria Nagy



Invitat special
Maria Gheorghiu

